

РЕШЕНИЕ

№ 279

гр. София, 16.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в открито заседание на 14.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **4489** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.8, ал.3 от Закона за запасите от нефт и нефтопродукти (ЗЗНН) във вр. с чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на «Уакс тех» ЕООД против разпореждане за създаване на запаси за извънредни ситуации № Р-12-223/28.04.2022г. на заместник-председател на Държавна агенция «Държавен резерв и военновременни запаси» (ДАДРВЗ). Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна. След като обсъди доводите на страните и представените по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването. Разгледана по същество, тя е основателна.

С процесното разпореждане на основание чл.7, ал. 1, т.8, чл.8, ал.2, т.3 и ал.5, чл. 12 и чл.23 от ЗЗНН на жалбоподателя е определено за периода 01.07.2022г. - 30.06.2023г. да съхранява запаси за извънредни ситуации в количество 34,490 тона котелни горива. За издаване на разпореждането административният орган взел предвид информацията, представена по реда на чл.4 ал.3, ал.5, т.2, б. «а» ЗЗНН – 4 634 842,029 тона, б. „б“, подбуква „бб“ - 0,072, б. „в“ - 3 694 665,600 тона, изчисленото по чл.7, ал.1, т.7 от ЗЗНН, в равностойност на нефт, участие на всички български и/ или чуждестранни физически и юридически лица, както и техните клонове - 4 543 395,855 тона, в среднодневния нетен внос и вътрешнообщностни пристигания на енергийните продукти по приложение А, глава 3.4 от Регламент (ЕО) № 1099/2008 и тежки горива

за 2021г., във връзка с чл.12, ал.4 и чл.14 от ЗЗНН, Докладна записка № 2532/21.04.2022г. (л.90-104 от делото), изчисленията по „Методика за определяне на нивата на запаси за извънредни ситуации от нефт и нефтопродукти по чл.2, ал.1 от ЗЗНН въз основа на нетния внос и вътрешнообщностни пристягания на територията на страната на енергийните продукти по приложение А, глава 3.4 от Регламент (ЕО) №1099/2008 и на тежките горива, в равностойност на нефт”, утвърдена със Заповед № РД-10- 214/04.08.2020г. (л.69) и „Общо разпореждане за създаване на нивата на запасите за извънредни ситуации за задължените лица и Държавна агенция «Държавен резерв и военновременни запаси» за периода 01.07.2022г. - 30.06.2023г., определени въз основа на среднодневния нетен внос и вътрешнообщностни пристягания на нефт и нефтопродукти, съгласно чл.12 от ЗЗНН”, утвърдено от председателя на ДАДРВВЗ.

По делото са приети три заключения на съдебно-техническа експертиза, които съдът в настоящия състав възприема като обективни, компетентни и съответни на обстоятелствата по делото. В първото заключение, прието в открито съдебно заседание на 16.09.2022г., се посочва, че определените в оспореното разпореждане нива на запаси за извънредни ситуации /ЗИС/ не са изчислени вярно. Нивото на ЗИС, което дружеството следва да поддържа през периода 01.07.2022 - 30.06.2023 г. според вещото лице възлиза на равностойността на 33.809 тона котелно гориво. П. от алгоритъм съответства на Методика (2) за определяне на нивата на ЗИС от нефтопродукти по чл.2, ал.1 от ЗЗНН и нивата на целевите запаси от нефтопродукти по чл.2, ал.2 от ЗЗНН въз основа на потреблението на територията на страната, в равностойност на нефт, но при прилагане на алгоритъма най-вероятно са допуснати сметни грешки. Вещото лице приема, че през 2021г. участието на дружеството в общия нетен внос /ОНВ/ и вътрешно-общностни операции /В./на енергийни продукти по Приложение А, глава 3.4 от Регламент (ЕО) № 1099/ 2008г. и на тежки горива е 0.004%.

За проверка правилността на това заключение е допусната повторна експертиза при същите задачи, чието заключение е прието в открито съдебно заседание на 02.11.2022г. Второто вещо лице посочва, че участието на дружеството в общия нетен внос и вътрешнообщностни пристягания на енергийни продукти по приложение А, глава 3.4 от Регламент (ЕО) № 1099/2008 и тежки горива в равностойност на нефт на територията на страната за календарната 2021 г., съобразно критериите в чл.12 и чл.14 от ЗЗНН и действащата методика е с 205,674тона. Нивото на ЗИС за дружеството е 34,490 тона. Вещото лице намира, че нивата са изчислени точно. П. алгоритъм е съобразно приложимите формули. Участието на дружеството в горепосочения общ нетен внос и вътрешнообщностни пристягания за календарната 2021 г., съобразно критериите в чл.12 и чл.14 от ЗЗНН и действащата методика е с 205,674 тона или 0,004526878%. Вещото лице изразява становище, че с оглед чл.12, ал.11 ЗЗНН при внос или В. на парафинови восъци, дружеството трябва да задели котелно гориво. Съдът не възприема заключението в тази му част, тъй като то представлява правно становище извън областта на специални познания на вещото лице.

За изясняване естеството на внесенния продукт е изслушано третото заключение, прието в открито съдебно заседание на 14.12.2022г. Вещото лице посочва, че процесната стока представлява полу-рафиниран парафинов восък с 3 % съдържание на парафиново масло. Изследваният продукт е идентичен на парафиновия восък, който попада в Приложение А, глава 3.4.20 от Регламент (ЕО) № 1099/2008. Изразът

„Paraffin wax“ се използва за восъци, получени чрез вакуумна дестилация на подходящи петролни фракции. Те представляват смес от дълговерижни нормални (n-) или разклонени (iso-) наситени алкани, нафтени и алкил- или нафтен-заместени ароматни въглеводороди. При наличие на по-голям процент изопарафинови и нафтенови въглеводороди, парафиновите восъци имат по-фин кристален строеж. Растителните и животинските восъци имат различен химичен състав, поради което и методите за анализирането им са различни. Те представляват смеси от естери на висши мастни киселини и вторични алкохоли, кетони, алдехиди, етери, стеролови естери и др. Съгласно придружаващите процесната стока документи, предоставени от производителя, нещата лице счита, че восъкът, който се търгува от жалбоподателя, под името „Paraffin Wax“, попада в обхвата на Приложение А, глава 3.4 от Регламент (ЕО) № 1099/2008. Той притежава всички характеристики на парафинов восък, получен от нефтопродукти. Нещата лице счита и, че процесният восък е продукт, получен от нефтопреработване. Той напълно съответства на описанието, дадено за „парафинови восъци“ в регламент Регламент (ЕО) № 1099/2008 и затова счита, че процесната стока представлява енергиен продукт съгласно горния Регламент.

При така установените обстоятелства като прецени изцяло законосъобразността на оспорения акт на основание чл.168, ал.1 АПК, съдът в настоящия състав приема, че разпоредването е издадено в установената форма от компетентен орган – лице, надлежно овластено с представената заповед № РД-10-150/29.05.2017г. на председателя на ДАДРВВЗ. При това обаче са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и разпоредването не е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона, предвид следното.

Съгласно § 2 от Допълнителните разпоредби на ЗЗНН, този закон въвежда изискванията на Директива на Съвета 2009/119/ЕО от 14 септември 2009 г. за налагане на задължение на държавите членки да поддържат минимални запаси от суров нефт и/или нефтопродукти (ОВ, L 265/9 от 9 октомври 2009 г.) и Директива за изпълнение (ЕС) 2018/1581 на Комисията от 19 октомври 2018 г. за изменение на Директива 2009/119/ЕО на Съвета относно методите за изчисляване на задълженията по отношение на запасите (ОВ, L 263/57 от 22 октомври 2018 г.); предвижда мерки по прилагането на Регламент (ЕС) 2017/2010 на Комисията от 9 ноември 2017 г. за изменение на Регламент (ЕО) № 1099/2008 на Европейския парламент и на Съвета относно статистиката за енергийния сектор, по отношение на актуализациите на годишната и месечната статистика за енергийния сектор (ОВ, L 292/3 от 10 ноември 2017 г.). Следователно, тълкуването на разпоредбите на закона и прилагането му следва да се извършва съобразно цитираните нормативни актове на общностното право и с оглед тяхната цел. С определение от 14.06.2022г. по адм. д. № 1181/2021г. на Административен съд Варна, е отправено преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз (СЕС) съгласно чл. 267, първи параграф, буква „б“ от Договора за функционирането на Европейския съюз, тъй като тълкуването на Директива на Съвета 2009/119/ЕО от 14 септември 2009 г. (Директивата) за налагане на задължение на държавите - членки да поддържат минимални запаси от суров нефт и/или нефтопродукти (включително съображение 33 от преамбюла, член 1, член 2, букви „и“ и „й“, член 3 и член 8 от същата), относима към настоящия спор, е от съществено значение за спора, аналогичен на настоящия. В частност, отправени са и следните въпроси:

- Следва ли съображение 33 от преамбюла, член 1, член 3, член 8 и член 2, букви „и“ и

„й“ от Директивата да се тълкуват в смисъл, че не допускат национално законодателство като разглежданото в главното производство, което предвижда, че извършването на вътрешнообщностни пристигания, респективно внос, на един вид продукт по член 2, буква „и“ от Директивата във връзка с глава 3.4 от приложение А към Регламент (ЕО) № 1099/2008 от дадено лице поражда задължение за него да създаде и поддържа запаси за извънредни ситуации от друг, различен вид продукт?;

- Следва ли съображение 33 от преамбюла, член 1, член 3, член 8 и член 2, букви „и“ и „й“ от Директивата да се тълкуват в смисъл, че не допускат национално законодателство като разглежданото в главното производство, което налага на дадено лице задължение да създаде и поддържа запас с продукт, който не използва в и не е свързан с икономическата дейност на това лице, което задължение освен това е и със значима финансова тежест за лицето (водеща практически до невъзможност за изпълнение), тъй като лицето не притежава такъв продукт и не е негов вносител и/или съхранител?;

- Ако отговорът по някой от въпросите е отрицателен, като се има предвид целта на Директива на Съвета 2009/119/ЕО от 14 септември 2009 г. за налагане на задължение на държавите-членки да поддържат минимални запаси от суров нефт и/или нефтопродукти, както и с оглед принципа на пропорционалност по чл. 52, § 1, във връзка с чл. 17 от Хартата на основните права на ЕС, следва ли съображение 33 от преамбюла, член 1, член 3, член 8 и член 2, букви „и“ и „й“ от Директивата да се тълкуват в смисъл, че на вносител на даден вид продукт може да бъде наложено задължение за създаване и поддържане на запаси за извънредни ситуации само от същия вид продукт, с който е осъществил вноса?

По запитването пред СЕС е образувано дело С-428/22, обявено в Официалния вестник на Европейския съюз от 10.10.2022г., неприключило до момента. Несъмнено се установява в случая, че жалбоподателят осъществява внос на парафинови восъци, получени от нефтопреработване. Наред с това, несъмнено тези восъци не са котелно гориво. В мотивите на горепосоченото преюдициално запитване, т. т.38-52 (общодостъпно на интернет страницата на Административен съд Варна) се посочва, че: «38. Член 3 във вр. с чл. 2, б. „й“ от Директивата очертава резултата, който следва да бъде постигнат от държавите-членки по отношение на запасите за извънредни ситуации, а именно - да осигурят трайното поддържане на запаси от нефт и нефтопродукти („oil stocks“ в английския текст) с определен обем. Чл. 2, буква „и“ от Директивата дефинира, че запаси от нефт (отново „oil stocks“ в английския текст) означава запасите от енергийните продукти, изброени в глава 3.4 от приложение А към Регламент (ЕО) № 1099/2008 („Приложението“). Глава 3.4. от това Приложение е озаглавена „НЕФТ (суров нефт и нефтени продукти)“ и съдържа 24 подгрупи. Тоест целта на Директивата е създаването на запаси с всички продукти, посочени в глава 3.4 от споменатото Приложение, а не само с част от въпросните продукти. Националният закон – чл. 2, ал. 1 ЗЗНН, предвижда създаването на запаси за извънредни ситуации не от всички продукти, посочени в глава 3.4 от споменатото Приложение, а само от нефт и още 4 нефтопродукта: 1. автомобилни бензини; 2. газьоли, реактивни горива от керосинов тип и гориво за дизелови двигатели; 3. котелни горива; 4. газ пропан-бутан. 39. Тълкуване на съответните норми от правото на ЕС е важно за случая, с цел да се установи дали Директивата трябва да се интерпретира в смисъл, че не допуска национално законодателство, което ограничава видовете продукти, с които да се създават запаси за извънредни ситуации.

40. Като мярка за изпълнение задължението за създаване на запаси за извънредни ситуации, Директивата позволява на държавите-членки да налагат на икономически оператори (т. е. на частноправни лица) задължения по отношение на запаси, включително - да създават и поддържат запаси. При вменяването на такива задължения обаче държавите-членки следва да не се отклоняват от принципите и целта на Директивата, така както тази цел е очертана в съображение (33) от Директивата, а именно: „...поддържане на висока степен на сигурност на снабдяването с нефт и нефтопродукти на Общността посредством надеждни и прозрачни механизми, основани на солидарността между държавите-членки при съблюдаване на правилата на вътрешния пазар и конкуренцията.“ При систематично тълкуване на тази цел и позволената мярка за налагане на задължения върху икономически оператори (частноправни субекти), както и с оглед принципа на пропорционалност по член 52, § 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз, както и с оглед описаната фактическа обстановка, у настоящия състав на съда възниква съмнение дали Директивата следва да се тълкува в смисъл, че на икономически оператор може да се наложат задължения по отношение на запаси само спрямо такъв продукт, с който икономическият оператор е осъществявал икономическа дейност през релевантния времеви период и което именно е придало на последния качество на задължено лице.

41. За настоящия състав възниква съмнение дали би противоречало на целите и духа на Директивата и на принципа на пропорционалност по Хартата на основните права на ЕС даден икономически оператор да бъде задължен да организира запас от продукт, с какъвто последният не е извършвал и не извършва никаква дейност, което естествено би породило за него задължения да закупи или заеме (делегира част от своето задължение) необходимото количество и да го съхранява съгласно нормативните изисквания (в лицензирани складове). Подобен подход създава преимуществено финансова тежест на задължения оператор (да плати цена за покупка, да закупи или наеме съоръжение за съхранение на запаса, да го застрахова съгласно ЗЗНН, да плати акциз съгласно българското акцизно законодателство и др., както и в случаите на делегиране на задължението, доколкото делегирането е възможност по преценка на задълженото лице) и рефлектира върху правилата на вътрешния пазар и конкуренцията и по отношение на нефтопродукта, с който търгува икономическият оператор, и по отношение на нефтопродукта, определен като вид запас.

42. Целта на Директивата очевидно не е да се създават парични (налогоподобни) задължения за определени частноправни субекти. Напротив - логиката на Директивата при допускане на подобна намеса в правната сфера на частноправните субекти е именно в контекста на възможността на последните да изпълнят вменените им задължения в натура. Именно така би се постигнал (в съответствие с целта на Директивата, с принципа на пропорционалност, с правилата на вътрешния пазар и конкуренцията) разумният баланс между обществения (съюзния) и частния интерес, тъй като изпълнението в натура на задължението за създаване на запас с конкретен продукт от лица, които по предпоставка осъществяват икономическа дейност със същия продукт, не би причинило за последните извънредно големи затруднения. Респективно по този начин намесата в сферата на засегнатите лица би била с далеч по-нисък интензитет в съответствие с изискванията на съображение (33) от Директивата тази интервенция да се осъществи чрез прозрачен механизъм при съблюдаване на правилата на вътрешния пазар и конкуренцията. Например за лице,

което разполага със съответния продукт и оперира с него, е в далеч по-малка степен отежняващо да задели част от него като запас за извънредни ситуации, отколкото, ако същото това лице следва да закупи/заеме и съхранява количества от продукт, с който не осъществява икономическа дейност, тоест външен за неговата дейност. Последното по същество би представлявало чисто и просто една допълнителната финансова тежест за оператора, която не представлява нито законовоустановен данък, нито такса за конкретна насрещна престация, нито е обоснована със самата дейност на оператора (както е и в случая – предприятие, произвеждащо цимент, клинкер, сухи строителни смеси, бои мазилки, пясъци, микронизиран и други фракции варовик, хидравлични свързващи вещества и бетонови изделия, бива задължено да осигури запас от котелно гориво).

43. Налице е необходимост да се изясни дали Директивата следва да се тълкува в смисъл, че не допуска национално законодателство като българското, което предвижда

едно лице да бъде задължено да създаде запаси за извънредни ситуации от един вид продукт поради това, че е осъществявало икономическа дейност (внос) с друг вид нефтопродукт.

44. Националният закон вменява задължение за създаване на запаси за извънредни ситуации за всички лица, които през съответната календарна година са осъществили внос или вътреобщностни пристигания на територията на страната на някой от енергийните продукти по Приложението. Същевременно, противно на горепосочените правила на Директивата, националният закон ограничава видовете продукти, с които се създават запаси за извънредни ситуации, само до тези по чл. 2, ал. 1 от ЗЗНН (нефт и 4 категории нефтопродукти). Така българското законодателство предвижда, че лице, което през предходната календарна година е внесло енергийни продукти по Приложението, е задължено да създаде запаси за извънредни ситуации с някой от продуктите, изброени в чл. 2, ал. 1 от ЗЗНН.

45. Националният закон не държи сметка за вида на внесения от съответното лице енергиен продукт и дали той е сред видовете продукти, с които се създават запаси за извънредни ситуации. По този начин, като ограничава видовете продукти, с които следва да се създадат запаси за извънредни ситуации, вменявайки задължение на частните лица за създаване на такива запаси, националният закон не осигурява съответствие между вида на продукта, който съответното задължено лице е внесло, и вида на продукта, с който то следва да създаде запас. Нещо повече, законът не отчита дали задълженото лице използва продукта, с който следва да бъде създаден запас, в стопанската си дейност, респективно дали може да осигури нужното количество от този продукт, какви административни изисквания следва да бъдат изпълнени и какви финансови средства следва да бъдат вложени за постигане на тази цел и как това би се отразило на неговото финансово състояние и конкурентоспособност.

46. По-конкретно, чл. 12, ал. 11 от ЗЗНН предвижда, че вносът на нефтен кокс поражда задължение за създаване на запас с котелно гориво. Така е и в процесния случай - Дружеството е внесло нефтен кокс и поради това е било задължено да създаде запас с котелно гориво, като няма право да създаде запас с нефтен кокс.

47. Като последица, за изпълнение на разпореденото му задължение, Дружеството следва да набави котелно гориво, с което същото нито разполага, нито е лицензиран складодържател, за да може самостоятелно (тоест без да дължи плащане на трето лице - складодържател) да го съхранява законосъобразно. Освен това, съгласно ЗЗНН

Дружеството няма и право да иска замяна на определеното му количество запас от котелно гориво със запас от нефтен кокс.

48. Списъкът с позволени нефтопродукти за целите на създаване на запас по чл. 2, ал. 1 от ЗЗНН е далеч по-кратък от списъка с продуктите по Глава 3.4. от Приложението, към който списък Директивата препраща съгласно чл. 2, буква „и“.

49. Налице е необходимост да се изясни дали следва да се тълкува Директивата в смисъл, че не допуска национално законодателство като българското, което предвижда

едно лице да бъде задължено да създаде запаси за извънредни ситуации от един вид продукт поради това, че е осъществявало икономическа дейност (внос) с друг вид нефтопродукт.

50. Настоящият състав на съда счита, че националното законодателство противоречи на Директивата, тоест последната не е транспонирана правилно, което рефлектира върху законосъобразността на процесния административен акт.

51. Установяването на подобно несъответствие между разпоредбите на Директивата и националния закон би се отразило на законосъобразността на процесното Разпореждане. По-конкретно, в подобен случай би се оказало, че Разпореждането е издадено въз основа на национален закон, който противоречи/не транспонира правилно Директивата, представляваща акт на Правото на ЕС. В резултат, съответният

индивидуален административен акт би подлежал на отмяна в процеса по обжалване, защото оставянето му в сила не би било търпимо от гледна точка на правния ред на ЕС. В този смисъл са и мотивите на т. 21 и т. 2 от Решение по делото *Simmenthal* (106/77). Тълкуването на Директивата в случая би изяснило наличието или липсата на противоречие.

52. Според чл. 288 § 3 от Договора за функциониране на Европейския съюз директивата е акт, който обвързва по отношение на постигането на даден резултат от държавите - членки, до която е адресиран, като оставя на националните власти свобода

при избора на формата и средствата за постигане на този резултат. Директивите са адресирани до държавите членки. Те трябва да приемат мерки по тяхното транспониране, които произвеждат правни последици на национално ниво. Безспорно, когато една директива не е транспонирана или е транспонирана лошо в определения срок, тя няма да постига резултатът, който е целен и задължителен за държавите - членки. За да се преодолее това, националните административни и правораздавателни органи могат да приложат директно нормата на директивата, която не е транспонирана правилно и да спазят принципа на лоялното сътрудничество - чл. 4 § 3 от Договора за Европейския съюз. Необходимо е обаче нормата да е ясна, прецизна и безусловна, т.е. да не оставя възможност за преценка на държавата членка.»

Съгласно чл.12, ал.11 ЗЗНН, на всяко българско или чуждестранно физическо или юридическо лице, регистрирано като търговец, както и неговите клонове, което през предходната календарна година е внасяло и/или доставяло от вътрешнообщностни пристигания на територията на страната смазочни масла (в т.ч. базови масла), битум, парафинови восъци, нефтен кокс, катран/гудрон и сяра, се определят нива на запаси за извънредни ситуации под формата на котелни горива. С процесното разпореждане на жалбоподателя, внесъл парафинови восъци, на посоченото основание е вменено задължение да създаде, съхранява и обновява със свои средства и за своя сметка

запаси от котелно гориво. Съдът в настоящия състав изцяло споделя изложеното в цитираните по-горе мотиви, че не това е целта на уредбата и тя не следва да бъде тълкувана в смисъл, че търговците следва да поемат задължения, несвързани с осъществяваната от тях дейност. По същество, разпореждането се свежда до това, че вместо да задължи дружеството да задели запас от продукти, с които разполага, административният орган го задължава да придобие със свои средства напълно различен продукт, преценен за необходим от издателя на оспорения акт. Като споделя изцяло виждането, изразено в цитираните по-горе мотиви на преюдициалното запитване, настоящият състав на съда също намира, че националното законодателство противоречи на Директивата, тоест последната не е транспонирана правилно, което рефлектира върху законосъобразността на процесния административен акт.

С оглед изхода на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК, следва да бъде уважено своевременно направеното от страна на жалбоподателя искане за възстановяване на направените от него разноски по делото. Установява се общ размер на последните: 2050 лв., от които 1000 лв. – адвокатски хонорар, платен съгласно отбелязването в представения договор за правна защита и съдействие; 50 лв. – платена държавна такса; 1000 – възнаграждения за вещо лице. В списъка на разноските жалбоподателят е посочил и 250 лв. на основание чл.7, ал.9 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. За заплащането на тази сума не са представени доказателства, което е предпоставка за възстановяването ѝ, съгласно т.1 от Тълкувателно решение № 6/06.11.2013 г. на ВКС по тълк. д. № 6/2012 г., ОСГТК. Поради това, тази сума не следва да бъде заплащана от ответника. От служебно извършена справка се установява, че не е внесена сумата 200 лв., представляваща разликата до определения окончателен размер на възнаграждението за третото вещо лице. Ето защо, предвид изхода на спора и по арг. от чл.77 от Гражданския процесуален кодекс, ответникът следва да заплати на вещото лице посочената сума.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ разпореждане за създаване на запаси за извънредни ситуации № Р-12-223/28.04.2022г. на заместник-председател на Държавна агенция «Държавен резерв и военновременни запаси».

ОСЪЖДА Държавна агенция «Държавен резерв и военновременни запаси» да заплати на «Уакс тех» ЕООД, с ЕИК[ЕИК], сумата 2050 (две хиляди и петдесет) лева – разноски по делото.

ОСЪЖДА Държавна агенция «Държавен резерв и военновременни запаси» да заплати на Т. Ю. С. – И., с ЕГН [ЕГН], сумата 200 (двеста) лева – възнаграждение за експертиза.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: